

prima instanță: E. Pșenița

dosarul nr. 2r-921/15

instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Anatolie Jurcov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Jurcov
împotriva Baroului de avocați Ocnîța și Corinei Albu cu privire la repararea
prejudiciului moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016, prin care
a fost respinsă cererea lui Anatolie Jurcov de repunere în termen a apelului și a fost
restituită cererea de apel depusă de către Anatolie Jurcov,

c o n s t a ț ă:

La data de 23 septembrie 2014, Anatolie Jurcov a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Baroului de avocați Ocnîța și Corinei Albu cu privire la
repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, la data de 23 iunie 2014,
judecătorul Judecătoriei Ocnîța, Corina Albu, examinând cauza civilă la cererea sa
de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Titov și Liliei Țurcan cu privire la
repararea prejudiciului material și moral, a emis o hotărâre judecătorească, în care
a menționat că, interesele sale în instanța de judecată au fost reprezentate de către
avocații A. Gheorghieș și V. Chilat, deși de nenumărate ori a depus cereri în
Judecătoria Ocnîța, prin care a comunicat faptul că, el se refuză de orice avocat și
își va apăra singur interesele sale.

Consideră că, conform Legii nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la
avocatură, avocatul poate reprezenta interesele clienților numai în urma încheierii
unui contract și în baza cererii lui către Oficiul teritorial Bălți, astfel, interesele sale
puteau să-i fie reprezentate de către un avocat numai în urma încheierii
contractului și numai în baza cererii sale la Oficiul teritorial Bălți al Consiliului
Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat putea să-i numească un
avocat.

Menționează că, el a depus cereri, prin care a înaintat recuzare la orice
avocat, dar judecătorul Corina Albu și avocatul Arcadie Gheorghieș nu aveau
dreptul să-i impună un careva reprezentant pentru a-i apăra interesele sale în
Judecătoria Ocnîța la data de 23 iunie 2014.

Susține că, avocatul Arcadie Gheorghiuța a încălcat prevederile Legii cu privire la avocatură și, anume, art. 54 alin. (3), deoarece acesta nu avea dreptul să acționeze contrar legii și să apere interesele clientului, neconsultând cu el aspectele legale ale cauzei.

Afirmă că, avocatul Arcadie Gheorghiuța nu s-a cunoscut cu materialele dosarului, iar judecătoarea Corina Albu a tăinuit cererea lui de recuzare a avocatului depusă în instanță la data de 17 iunie 2014.

Relevă că, la data de 10 iunie 2014, Judecătoria Ocnița 1-a informat că, a depus un demers la Oficiul teritorial Bălți pentru a asigura prezența unui apărător pentru ședința de judecată din 23 iunie 2014.

Mai relevă că, după ce cererea sa de chemare în judecată a fost respinsă, el a depus la Oficiul teritorial Bălți un demers, prin care a solicitat eliberarea informației cu privire la numirea unui apărător în temeiul demersului Judecătoria Ocnița pentru ședința de judecată din 23 iunie 2014, iar la data de 10 noiembrie 2014, a primit un răspuns de la Oficiul teritorial Bălți, prin care a fost informat că, nu a fost un careva demers din partea Judecătoria Ocnița, careva apărător nu a fost desemnat și interesele sale nu au fost reprezentate de nimeni, în caz contrar, avocatul Arcadie Gheorghiuța urma să depună apel

Invocă că, el a omis termenul de atac a hotărârii primei instanțe din 23 iunie 2014 din vina avocatului Arcadie Gheorghiuța și din acest considerent, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 47 000 Euro.

Solicită încasarea de la pârâți în mod solidar a sumei de 47 000 Euro, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoria Edineț din 19 martie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 31 martie 2015, Anatolie Jurcov a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2015 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Anatolie Jurcov, fiindu-i stabilit un termen pentru achitarea taxei de stat în sumă de 21497,80 lei până la data de 21 mai 2015, ora 9.00, a fost fixată ședința pentru soluționarea primirii apelului pentru data de 21 mai 2015, ora 9.00 și a fost comunicat apelantului Anatolie Jurcov că, în cazul în care nu va înlătura neajunsurile și nu va achita taxa de stat, cererea de apel va fi restituită împreună cu actele anexate la ea.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2015 a fost restituit apelul declarat de către Anatolie Jurcov.

La data de 17 iunie 2015, Anatolie Jurcov a declarat recurs împotriva încheierilor instanței de apel din 30 aprilie 2015, solicitând repunerea în termen și admiterea recursului, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri cu privire la scutirea de plata taxei de stat.

La data de 20 iunie 2015, Anatolie Jurcov a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 04 iunie 2015, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri cu privire la scutirea de plata taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 august 2015 a fost respins recursul declarat de către Anatolie Jurcov împotriva încheierii instanței de apel din 30 aprilie 2015 ca tardiv, a fost respins recursul declarat de către Anatolie Jurcov împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015 ca neîntemeiat și a fost menținută încheierea instanței de apel din 04 iunie 2015.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Anatolie Jurcov.

La data de 13 iunie 2016, Anatolie Jurcov a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia și casarea hotărârii primei instanțe, precum și scutirea de plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Ulterior, în ședința de judecată a instanței de apel din 15 septembrie 2016 Anatolie Jurcov a solicitat repunerea în termen a apelului, invocând că, pe parcursul întregii perioade de când s-a emis încheierea, prin care i-a fost acordat termen pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel, el a contestat încheierile judecătorești, deoarece nu are posibilitate să achite taxa de stat din motiv că, nu dispune de loc de muncă, fiind condamnat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016 a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și a fost restituită cererea de apel depusă de către Anatolie Jurcov.

La data de 26 septembrie 2016 și 11 octombrie 2016, Anatolie Jurcov a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel, repunerea în termenul de declarare a apelului și scutirea de plata taxei de stat.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel din 15 septembrie 2016, deoarece instanța de apel nu a aplicat corect normele de drept procedural și nu a interpretat corect legea.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, încheierea instanței de apel a fost pronunțată la data de 15 septembrie 2016, iar recurentul a depus cererea de recurs la data de 26 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 19 martie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 31 martie 2015 și 14 aprilie 2015, Anatolie Jurcov a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2015 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Anatolie Jurcov, fiindu-i stabilit un termen pentru achitarea taxei de stat în sumă de 21497,80 lei pînă la data de 21 mai 2015, ora 9.00, iar prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2015 a fost restituit apelul declarat de către Anatolie Jurcov.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 august 2015 a fost respins recursul declarat de către Anatolie Jurcov împotriva încheierii instanței de apel din 30 aprilie 2015 ca tardiv, a fost respins recursul declarat de către Anatolie Jurcov împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015 ca neîntemeiat și a fost menținută încheierea instanței de apel din 04 iunie 2015, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Anatolie Jurcov.

De asemenea, s-a constatat că, la data de 13 iunie 2016, Anatolie Jurcov a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia și casarea hotărârii primei instanțe, precum și scutirea de plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, iar în ședința de judecată a instanței de apel din 15 septembrie 2016 a solicitat repunerea în termen a apelului.

Instanța de apel, prin încheierea din 15 septembrie 2016, a respins cererea lui Anatolie Jurcov cu privire la repunerea în termenul de apel ca neîntemeiată și a restituit apelul declarat de către Anatolie Jurcov.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 19 martie 2015 rezultă că, recurentul Anatolie Jurcov nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, însă la data de 20 martie 2015, prima instanță a expediat în adresa lui Anatolie Jurcov copia dispozitivului hotărârii din 19 martie 2015 în limba de stat și în limba rusă (f. d. 113-115, vol. I).

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 26 martie 2015, Anatolie Jurcov a recepționat copia dispozitivului hotărârii primei instanțe, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la actele cauzei (f. d. 140, vol. I).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Raportând normele de drept enunțate la caz, se reține că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la data de 19 martie 2015, astfel, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la data de 20 martie 2015, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la data de 18 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Contrar normelor de drept enunțate, în speță, se constată că, recurentul Anatolie Jurcov a declarat apel la data de 13 iunie 2016, adică cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut de lege, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului Anatolie Jurcov drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului precum că, în toată această perioadă, el a contestat încheierile instanței de apel, prin care nu a fost dat curs cererii sale de apel depusă la data de 31 martie 2015 și prin care a fost restituit apelul, deoarece cererea de apel a fost depusă de către acesta la data de 13 iunie 2016, adică peste 06 luni și 03 zile de la data emiterii încheierii Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Anatolie Jurcov.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea lui Anatolie Jurcov cu privire la repunerea în termenul de apel ca neîntemeiată și a restituit cererea de apel depusă de către Anatolie Jurcov, iar recurentul nu a invocat în acest sens nici un argument, ce ar răsturna concluzia instanței de apel.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Anatolie Jurcov.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Jurcov împotriva Baroului de avocați Očnița și Corinei Albu cu privire la repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic